

Ha-Mim

Tahkiki İmân Eğitimi Çalışmaları

Yeyin, İçin Fakat İsrâf Etmeyin

Müzakereler · Friday, November 7th, 2014

Abdullah Berâ -

Araf, 7:31

“Ey Adem oğulları, her mesci(de gidişiniz)de süs(lü, güzel giysiler)inizi alın; yeyin, için, fakat israf etmeyin; çünkü O, israf edenleri sevmez”

Burada meallerin “camiye girerken güzel elbise giyin” şeklinde verdikleri anlam ile “Yeyin, için, fakat israf etmeyin” kısmı birbirleri ile alakasız gibi duruyor.

“Yeyin, için, fakat israf etmeyin” ayeti ile ilgili bir arkadaşın paylaşmak istediğim güzel bir yorumu oldu. Bizim gördüğümüz, duyduğumuz *her şey*, tecrübe ettiğimiz *her hadise* mutlak Rububiyetten geliyor ve bizi yaratıcımızı bulmamız, O’nu tanımamız adına terbiye ediyor. Rızıklandırılma bu. Bu hadiselerden çıkarmamız gereken dersi almazsak, yani orada tecelli eden esmayı okumazsak o mesajı israf etmiş oluyoruz. Ayetteki yemek içmek, bu dünyadan faydalanmak, eşyayı tecrübe etmek anlamına geliyor. Yani kısaca Kuran diyor ki “size bu kainatı verdim, burada yaşayın ama mutlak Rububiyetimden size gönderdiğim bu sahnelere gafletle muhatap olarak o sahneleri israf etmeyin.

Bu şekilde yorumlayınca ayetin ilk kısmı ile daha tutarlı oluyor. Mescid, secde edilen yer demek. Yani yaratıcının özelliklerinin tecelli ettiği ve bu tecellileri insanın okuması ve

kabul etmesi, kalbine indirmesi. Secde bu. Mescid bu kainat. Ayet diyor ki: Ey Adem oğulları. her mescide girişinizde, yani uykudan uyanıp kainatla iletişime girişinizde süslerinizi alın, yani ön yargılarınızı, kabullerinizi vs. bir yana bırakın, bu sayede tecrübe ettiğiniz olaylara bakın (yiyin, için) ve dolayısıyla eşyadaki tecellileri okuyarak onları israf etmeyin.

“Çünkü O, israf edenleri sevmez” cümlesini de nasıl tasdik edebiliriz? Kainatta israf olmamasına bakarak...

Mehmet Ali - Adem oğlunun süsü Adem'e öğretilmiş olan isimler olabilir mi? İsimleri öğrenebilme ve okuyabilme kabiliyeti? Akli hisleri vs?

Çiçek bir mescid ise eğer, ona yaklaştığımızda bu insani kabiliyetlerimizi takınacağız ki çiçekteki tesbihatı okuyabilelim; değilse çiçeği israf etmiş oluyoruz. Maksadına göre (iktisatlı) kullanmamış oluyoruz.

Elif - “Ey Ademoğulları! (Allaha) kulluk olsun diye yapıp ettiğiniz her işte kendinize çekidüzen verin; (serbestçe) yiyin için, fakat saçıp savurmayın: (çünkü) kuşku yok ki, O savurganları sevmez!” (Muhammed Esed Meali)

Muhammed Esed mealinde de “mescid”in yanı sıra secde edebildiğimiz her yerin Kulluk boyutlu olduğunu, secdeye gidip, ben-merkezli gözlüğü bırakıp Rab-merkezli bakınca (çekidüzen verince) alelade günlük işler diye küçümsediğimiz işlerin de aslında o boyutta kalabilmemiz için farklı şekillerde gönderilen davetler olduğunu ve bu fırsatları değerlendirsek israf olmayacağı daha kolay görülebiliyor bence. (diğer meale göre).

Yalnız burda süs yani ziynetten kastın ne olduğu anlaşılıyor. M Ali abinin açıklamasıyla tamamlarsak, Rabbimizle bağlantı kurabildiğimiz hayat karelerimizde, bizdeki özelliklerin bana ait, kendi kararım ile istimal edeceğim aletler değil de aslında her birinin bize verilmiş olduğunu hatırlar ve bu halet-i ruhiyeye kullanırsam o özelliklerimizin bir elmas, bir altın gibi dikkat çekici birer mücevher olup, zevkle taşıyacağım bir süse dönüşebilir. Böylece yeyip, içme gibi günlük yaşantıdaki rutin yaptıklarım mesela şu içerken, elma soyarken gözüm, aklım, koku almamı letafetle kullanırım, latifeye dönüşür ve suyum içmem elmamı yemem israf edilmemiş olur.

“Çünkü O, israf edenleri sevmez” cümlesini de nasıl tasdik edebiliriz?

“Allah zalimleri sevmez, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez, aşırı gidenleri sevmez, kafirleri sevmez” ayetlerindeki tarz, çözmemiz gereken bir durum.

Benim kurallarım uymak zorundasın” demek için değil. O şekilde düşününce Rab tanınıyor, hatta yanlış şekilde tanınıyor. Bu anlayış benim kendi dünyamda Rabbi benden uzaklaştırmaya sebep olabiliyor. “Ayetlere Allah aşısından değil, kendi açımızdan bakmak gerekli olduğu” vurgusu çok hakikatlı geliyor bana.

O zaman ayete yeni usûlle yani kendi açımızdan bakınca, insanıyetime hitab ederek, bana çeşitli konularda gerçeğimi gösterdikten sonra konuyla ilgili yanlışa düşebileceğim noktaları benden daha iyi Bilen olduğu için, yanlış tavırların altını çizerek konuyu

tamamlayan, dikkati çeken bir tarzla bana yine Şefkatinden, Hikmetinden dolayı , yanlışa düşmememi istediği için, etkili bir yolla konuşuyor diye anladım.

Abdullah Berâ - Evet. “O, israf edenleri sevmez” ifadesi, yukarıda bahsi geçen şekilde bir israf ile hayatınızı yaşarsanız, Yaratıcınıza ulaşamaz, O’nu tanıyamazsınız demek olmalı...

This entry was posted on Friday, November 7th, 2014 at 4:54 pm and is filed under [Usûle Dair](#), [Kur’an Okumaları](#), [Müzakereler](#)

You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. You can skip to the end and leave a response. Pinging is currently not allowed.